

Forslagsstillerne påstår, at konkurrencen ikke er stærk nok i Danmark, og at dette betyder tab af velfærd, arbejdspladser, dårlige udbud og dårlige produkter, lavere kvalitet og alt for høje priser. Har forslagsstillerne ikke gjort sig overvejelser i retning af, at når Arbejderbevægelsens Erhvervsråd påpeger, at Danmark har de næsthøjeste forbrugerpriser i den vestlige verden, eksklusive afgifter, har det sin forklaring med udspring i en helt anden årsag, nemlig det faktum, at de nødvendige avancer og dermed priserne er påvirket af, at Danmark ikke bare har verdens næsthøjeste, men verdens højeste skattetryk og som følge deraf verdens højeste bruttolønninger, som selvfølgelig igen nødvendigvis må påvirke det generelle prisniveau, også eksklusive afgifter?

Påstanden om, at den nuværende konkurrencecelov ikke effektivt sikrer konkurrencen her i landet, finder vi ikke er dokumenteret. Vi mener, der konkurreres på livet løs i både det producerende erhvervsliv og detailledet. Dagligdagen opleves vel i realiteten på den modsatte måde end den, forslagsstillerne fremstiller, nemlig at ved det mindste tegn på aftaler og karteldannelser er Konkurrencestyrelsen der som et søm. Det synes vi i Fremskridtspartiet er helt i orden, for vi er som sagt tilhængere af en sund og fair konkurrence, og det endda i allerhøjeste grad.

Den nuværende konkurrencecelov har kun fungeret i kort tid, og vi synes, den har levet op til intentionerne. Derfor skal der ikke med vores stemmer ændres herpå, og derfor kan Fremskridtspartiet ikke støtte nærværende forslag.

Da Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg her til slut på Kristeligt Folkepartis vegne meddele, at de heller ikke kan støtte forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Først skal jeg sige tak til ministeren for hendes indlæg, hvor jeg specielt hæftede mig ved, at det væsentligste argument, der blev bragt i anvendelse mod vort forslag, i virkeligheden var, at den nuværende lov ikke har haft tid til at virke tilstrækkelig længe, og at man derfor ikke har indhøstet tilstrækkelig mange erfaringer til at kunne danne sig en fast mening om, hvorvidt der er behov for en ændring. Det opfatter jeg – og jeg kan jo så blive retledt, hvis det er en forkert opfattelse – lidt på den måde, at ministeren i virkeligheden et stykke hen ad vejen i hvert fald er enig med SF i, at der er en række områ-

der, der er behov for at vurdere relativt hurtigt med henblik på at se, om der er behov for en lovændring.

Ministeren nævnte også, at hensigten bag den nuværende lov var at skabe en konkurrencecelovgivning i Danmark, der flugtede med EU-lovgivningen. Det er også blevet nævnt som argument, og der er en del af bagmændene bag den nuværende lov, som siger, at det er dét, der har været deres hensigt. Men realiteten er jo, at det ikke er lykkedes. Det er såmænd ikke, fordi man nødvendigvis skal efterligne EU-lovgivningen på alle områder, men på dette område ville det i hvert fald have været en god idé. Sagen er jo, at hvor der i EU-lovgivningen er fusionskontrol, og hvor der i de andre lande er fusionskontrol, har vi det ikke i Danmark, og det vil sige, at vi næsten som det eneste land er ude af stand til på effektiv vis at regulere fusioner under 37 mia. kr. ved enten at forbyde dem eller stille en række betingelser, som i hvert fald afbøder de konkurrencebegrænsende virkninger af fusionen.

Vi er heller ikke på linje med EU, når det drejer sig om forbud mod misbrug af dominerende stilling. Hvor man i EU-systemet lægger op til, at hammeren falder første gang, der bliver konstateret misbrug af dominerende stilling, har vi jo en noget slap holdning til det i Danmark. Det indebærer, at når endelig myndighederne opdager misbrug, løfter de bare pegefingeren og siger: Det må I ikke! Og så sker der ikke mere, medmindre man laver det samme misbrug inden for en periode af 5 år. Ville det ikke være en god idé med præventiv karakter at sige, at vi skulle have de samme regler, som man har de fleste andre steder og også i EU, nemlig at hammeren falder med det samme, så virksomhederne ved, at de skal lade være med at misbruge deres dominerende stilling?

Vi har heller ikke den samme effektive kontrol med de konkurrencebegrænsende aftaler, og det er dokumenteret fra mange sider, inklusive medlemmer af Konkurrencerådet, at vi har et for stort råd med et for stort flertal af direkte eller indirekte erhvervsbeskyttende interesser, og at vi derfor i virkeligheden ikke har den effektive konkurrence.

Endelig har det været nævnt, at sagsbehandlingstiden i Konkurrencestyrelsen i nogle tilfælde er op til 3 år, og det siger sig selv, at man ikke kan lave nogen særlig effektiv kontrol med forbud mod f.eks. konkurrencebegrænsende af-